

FOTOS, RIALLES, MOSQUITS I MÚSICA

Arles-86

Aquest mes de juliol s'ha tornat a celebrar a Arles la mostra fotogràfica anual més important d'Europa. Un encontre entre professionals, una fira fotogràfica, que enguany ha comptat amb trenta-set tallers i trenta-tres exposicions.

Pep Benlloch

Entre fotos, rialles, mosquits (com sempre) i música (un dels temes centrals del XVII encontre era Roc i Fotografia), va començar la manifestació més important de les que es duen a cap a Europa sobre fotografia i que dura tot el mes de juliol, amb trenta-set tallers, sis projeccions i trenta-tres exposicions. Hi ha acudit una nombrosa representació de l'Estat espanyol, i pel que fa a València, hi han estat presents les dues fotogaleries (Visor i Railowski) i quatre fotogràfs.

Arles-86: una nova dinàmica.

WEEGEE

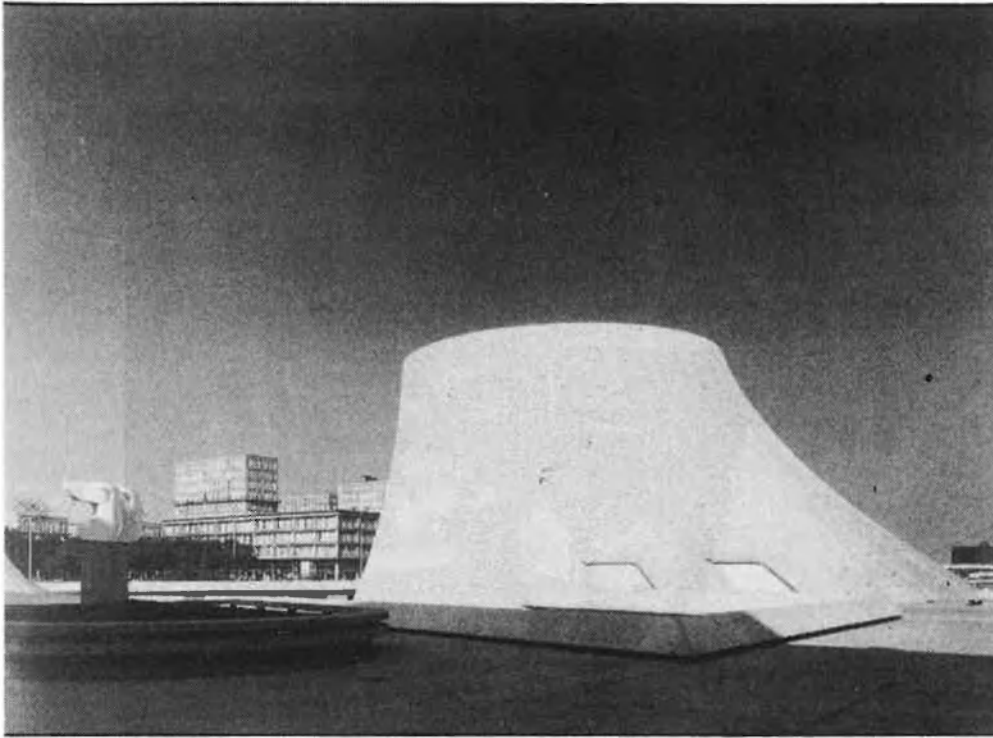
grafs. Fruit d'aquesta visita seran les exposicions que es realitzaran en la primera de les dues: el belga Pierre Radisic, l'alemanya Pat Neuhauser i l'americà Sergio Purtell.

Respecte a les edicions anteriors, hi ha hagut dos aspectes que han desta-

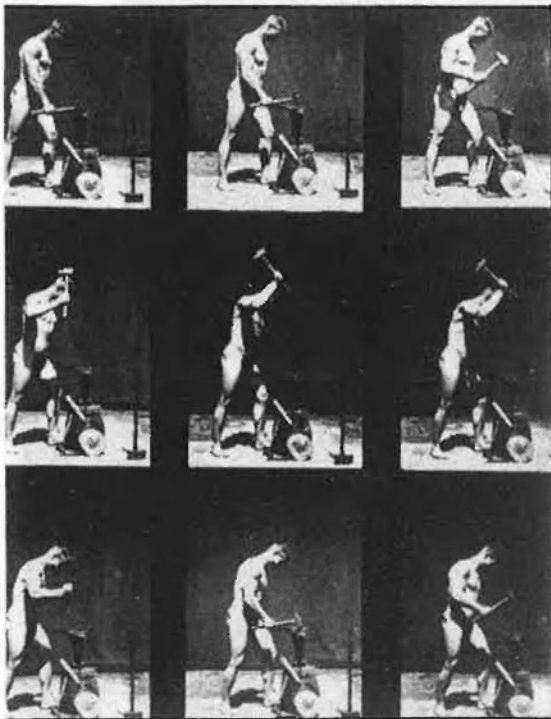
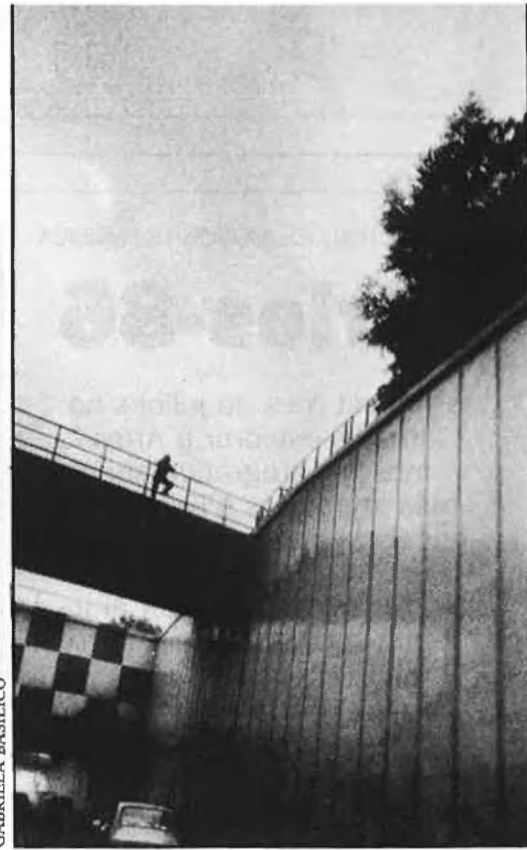
cat fonamentalment en Arles 86: d'una banda, la bona organització deguda segurament al canvi de director, ja que enguany Lucien Clerque ha donat pas a la gent jove i el responsable d'Arles-86, François Hebel, ha sabut imprimir al festival una nova dinàmica

que ha obtingut resultats notables; de l'altra, la qualitat de les exposicions i l'originalitat en els muntatges. Perquè l'espai destinat a les exposicions en els antics tallers de l'SNCF han estat un èxit.

De les trenta-tres exposicions que

GABRIELA BASILICO

ALBERT LONDE

STEFAN BREMER

Els fons més importants de la fotografia europea contemporània...

han tingut lloc en la present edició, n'hi ha hagut de producció pròpia i de cedides per diverses institucions. Entre les últimes cal destacar-ne dues que realment donen la referència de què pot ser el col·leccionisme en fotografia.

Pel que fa al col·leccionisme d'institucions, la del Union Bank of Finland. Aquesta col·lecció, conservada per Markus Leppo, que es presenta per primera vegada en l'estranger, començà a formar-se a principis dels 70 i

recull entre els seus fons el més important de la fotografia contemporània europea.

La col·lecció de fotografia de Graham Nash podria ser una de les més importants del món. L'abundor de tiratges d'època reforça l'interès d'aquesta exposició, que presenta, entre altres, treballs dels següents autors: Atget, Lewis Hine, Wynn Bullock, Eduard Weston, Tobert Capa, Nadar, Walker Evans, Henri Cartier-Bresson, Anche Kertesz, Bill Brandt,

W. Eugene Smith, Jacques-Henri Lartigue, Irving Penh, Minor White, Weegee, Harry Callahan, Manuel Alvarez Bravo, Robert Doisneau, Man Ray, Diane Arbus, Heinrich Kuen.

Respecte a la resta de les exposicions i per seguir un ordre formal de les que hi havia a l'Atelier des forges (antic taller de locomotores de l'SN-FC) cal destacar la d'Anne Leibowitz. Estudià a San Francisco. El 1973 esdevé fotògrafa oficial del *Rolling Stone* i posteriorment es dedica a fo-

PHILIP SCHÖLZ RITTMANN

l'octubre del 85. El motiu triat: la ciutat buida, té el mèrit de fer-nos reflexionar sobre la naturalesa de la fotografia. Les coses exposades, els carrers, les façanes, no ens distrauen de l'objectiu principal: la fotografia.

En l'espai de Saint Martin du Méjan exposà el fotògraf de l'agència Magnum Sebastià Salgado. Al voltant del treball realitzat durant deu anys sobre les condicions de vida dels països en vies de desenvolupament. Economista de formació, ha estat molt sensible a la relació existent entre els problemes econòmics i la situació social i humana. Aquesta preocupació és present en els seus reports realitzats des del setembre de 1984 fins a desembre de 1985 a Etiòpia, Sudan, Mali i el Txad.

Finalment, cal comentar una experiència interessant duta a cap en aquesta edició. En la Comanderie de Saint Luce s'instal·laren cinc galeries internacionals que exposaren els

treballs dels seus fotògrafs. Remarquem que entre aquestes galeries hi havia Forum, de Tarragona, amb obres de Fontcuberta, Catany, Esclusa, America Sánchez, Vallhonrat, Humberto Rivas, Cuallado, Cuervo Arango i Josep Agut. La resta de les galeries participants foren Photographers Gallery, Galerie Michèle Chomette, Marcuse Pfeifer Gallery i Gracie Mansion Gallery.

En l'apartat de les projeccions de diapositives, una novetat gratificant, que no ho és tant si pensem que consisteix a tornar un poc als orígens d'aquestes jornades, quan els grans autors arribaven i projectaven el seu últim treball tot comentant-lo. En la present edició, la projecció

del dia 8 sobre Sebastià Salgado fou a la manera antiga, cosa que provocà una grata impressió entre el públic assistent, que veia com en els últims anys els espectacles del Theatre Antique anaven perdent força.

Cal ressaltar, finalment, el gran suport prestat als encontres per part de la casa Kodak, la qual s'ha mostrat com un magnífic patrocinador en tenir cura que no faltàs cap detall, tant pel que fa a publicacions com a organització. □

BRUCE GILDEN

ROBERT DOISNEAU

tografiar personatges del món de l'espectacle, sobre els artistes de Hollywood. També va presentar un treball en color sobre esportistes americans.

Martin Parr mostra un treball sobre un balneari d'elit pròxim a Liverpool amb molt de prestigi a principis de segle que després, a causa d'agents geològics i l'estació del *ferry*, va perdre importància. Actualment, el públic visitant són turistes i ciutadans de Liverpool dels quals Parr ofereix una visió molt particular.

Paolo Nozzolino fou un dels autors que participà en les II Jornades i també exposà en algunes galeries del nostre país al llarg de la temporada passada. En aquesta ocasió mostra un treball amb el mateix tema del que ja coneixiem (inclou alguna foto de l'Albufera).

La Ciutat Fantasma: Exposició patrocinada pel departament de fotografia de la Fundació Miró de Barcelona, que apareix a Arles en la primera eixida després de la inauguració a